

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Maximinvs Episc. Conf. 29. Maii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

o) 382. (o)

dueris; detritis saltem, & neglectis vestimentis Christi membra tegito: & grotos, inopes præsertim inviso, & pro facultatibus tuis adjuva. Invise vindictos, si sunt innocentes, digni sunt, quorum curam geras; si nocentes ac rei, gravius tu forte peccasti; Enimvero si omnes divinæ Majestatis rei carceri mancipandi forent, mundus quantus est, carcer esset.

3. Si propter inopiam bona temporalia largiri non potes, largire spiritualia, hoc est, solare mestos, & grotos, pauperes: Visita detentos in carcere. Ora pro omnibus, & gratias age Domino, quod non opprimaris miseriis, quibus tam multi opprimuntur. Postremo hæreat animo tuo hæc sententia: *Gratia misericordiam sperat u, qui misericordiam non fecerit.* Chrysostomus.

S. MAXIMINVS EPISC. CONF.

29. Maii.

*In timore incolatus vestri tempore
versamini.* Pet. I. cap. I.

Hic in Gallia natus, multum juventutis suæ, non vanis & curiosis (ut modo multorum exiguo morum emolumento est) sed piis ad sacra loca peregrinationibus impendit, quas tamen Treveris videtur absolvisse:

visse: nam Agricius, pius urbis Antisces, hospitio exceptum, cum mores ejus probasset, inter Clericos adlegit. Sacerdotium contulit, eundemque moriens habuit, ibidē in Pontificio munere successorem. Magnus apud hunc Athanasius, exagitantibus extortum Ariianis, hospitio, 4 supra annum mensibus, frutus est: & multū per id tempus tanti viri confortio in virtute MAXIMINUS profecit. Intererat cum alijs Præfulibus Coloniensi synodo, ubi Euphrates loci præful divinitatem Christo negans, anathemate fulminatus & exanthonatus est, in fardicensi etiam concilio damnationi Arij consensit, cāmque ob rem per Arij sectatores ab officio depositus & exilio multatus est. Hoc ursus cum asinum devorasset, virtute divinitus datā, imperavit feræ, ut onera asini subiret, eumque cum aliquamdiu itineris comitem, bajulumque tenuisset, liberum dimisit. Tandem post exilij ærumnas in patriam redux quietem animæ æternam invenerit; corpus autem Treviros translatum etiamnum ibi multis salutare quiescit.

Ex Martyrol. Gallico suāq[ue] Suffrenus.

MEDI-

x^o] 384. [o^x
M E D I T A T I O

De miseriis hominis, versantis in terra.

3. Si omnia nobis persuasum esset, terram
seximum, coelum vero patriam esse, haud
dubie terram brevi despiceremus, & cœ-
lum, quod ituri sumus, vehementius desideraremus.
*Heu mihi (inquit David) quia incolatus meus prolon-
gatus est!* Paulus vero: *cupio dissolvi & esse cum Chri-
sto.* Et nos in terra diu manere cupimus! & nos
plura, & plura bona, non nobis sed heredibus ac-
quirimus! *Cogitantes, quid post se relinquant, non quid
ante se præmitant.* Chrys.

2. Maximè timere debemus pericula, in quibus
perpetuo versamur. Plena est hac vita occasionibus
peccandi. Quantacumque virtute sis prædictus, si-
eri potes mortalium pessimus; & quidem nescis, o-
diōne, an amore in præsentia dignus sis. Abjecce
coram Deo & operare salutem tuam.

3. Ignoras ubi, quando, & quomodo sis mori-
tarus, &, quod majorem tibi pavorem incutere
debet, nescis, an sis de numero prædestinorum;
id namque sciverit nemo, qui nondum audierit sen-
tentiam summi Judicis. Qui posset homo christia-
nus sine tremore & sine fremitu veritatem hanc
meditari? O nos miseri! exili locum assiduis lacry-
mis aspergamus, ac operam demus, ut vita in piis
operibus acta, piā morte claudatur. *Infelices quorum
vita est in exilio, vita in periculo, finis in dubio.* Au-
gustinus.

SISA-

o] 385. [o

S. ISACIUS Conf.

30. Maii.

Sit autem omnis homo velox ad audiendum; tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram.

Epistol. Jacobi, c. 1.

Movebat in hostem Imperator Valens; Lipsie DEI longè maximus hostis, ut qui pro Arianis pugnabat, templisque Catholicos arcebat. Occurrit eungi Isacius noster plenus fatidico spiritu & libertate Christianâ armatus monuit, si pacem in imperio exoptaret, ne bellum cælo faceres: Sique belli portas blaudes percuperes, Catholicorum templa prius aperires aliter crederes, cum superis sibi bellum ferè, nse nisi sanguine suo & inscripu litteratum Mari. Hæc inquam, & similia non semel Isacius occinebat Valent. At hic molestum monitorem in obvia dumeta jussit abjici. Scilicet, si spinæ illæ nunquam aliæs, tunc certè Rosas rularent, sanguinemque biberunt, quo rectè erubescerent. Et verò ad formosa spectacula tres Cœlites advolârunt gestieruntque à spinis Isacium (hoc est Rosam) tollere, qui